

† 07-05-2024 ΤΗ ΤΡΙΤΗ
ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

† Μνήμη τῶν Ἅγίων νεοφανῶν μαρτύρων
Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης,
τῶν ἐν Λέσβῳ.

† Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὡρὰ τρίτη τῆς ἡμέρας, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ Κωνσταντίου τοῦ Μεγάλου.

Ὕχος γ'.

Οἱεὺς ἐνδύεται ἀπαστὸν τὴν ἱεραπικὴν
αὐτοῦ στολὴν

καὶ λαβὼν θυματὸν θυμαῖ πρὸ τῆς
ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ:

Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ δόμοισι, καὶ
ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ ψάλλει τρὶς τὸ τροπάριον.

Ὕχος πλ. α'

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ὁ χορός ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ ὑπὸ τῶν Χορῶν ἔξακις, τοῦ ιερέως
θυμῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπόμενους
σπίχους.

Σπίχος α'. **Ἄ**ναστήτῳ ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ¹
αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες
αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχος β'. **Ὦ**ς ἐκλείπει καπνός,
ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς
ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχος γ'. **Ο**ὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχος δ'. **Ἄ**υτη ἡ ἡμέρα, ἥν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενᾷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματi.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἶτα ὁ Ιερεὺς, γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς ὄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν

ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἑθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς κώμης (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ πλεόντων, δδοιπορούντων, νοσούντων, καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὕπέρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου (Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς) καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ϲοὶ, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τὸ αἴΑντίφωνον τοῦ δὲ ἥχου.

Αντίφωνον Α!

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (Δίξις)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (Δίξις)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἰεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιώ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ὁ εῖθρα, ἀρδεύοντα, ἀπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ. (*Δῆς*)

Σπίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου
τοῦ Ὁρθρου. Ἡχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

*Εὐαγγέλιον
Ἐκ τοῦ κατὰ*

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἵδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι’ ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Δόξα Πατρὶ... Ἡχος β'

Ταῖς τῶν Ἄθλοφόρων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἡχος πλ. β'

Σπίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ίδιομελον. Ἡχος πλ. β'.

Μαρτυρικῶς ἀγωνισάμενοι, ἀθλητικῶν ἐπάθλων ἐτύχετε, Ὁσιομαρτυρες ἐνδοξοί· καὶ νῦν τῇ εὔρεσει, τῶν σεπτῶν ὑμῶν λειψάνων, ἀγιασμοῦ ἐπληρώσατε, οὐ μόνον τὴν νῆσον Λέσβον, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Ἑκκλησίαν εὐφράνατε· Χριστὸς γὰρ ὑμᾶς ἐδόξασεν, ὁ δοξασθεὶς ὑμῶν τοῖς μέλεσιν· ὡς ἀεὶ πρεσβεύετε, Ραφαὴλ καὶ Νικόλαε σὺν Εἰρήνῃ, καὶ τοῖς λοιποῖς συναθληταῖς ὑμῶν, σῷζεσθαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Κῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (*Δῆς*)

Ἐλέει καὶ οἰκπρωτοῖς...

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν

«Οπ πρέπει σοι, πᾶσα δέξα...

Ωδὴ α'. Ἡχος α'. Ο Είριδος.

Ἄναστάσεως ἡμέρα λαμπρυθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωήν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἀδοντας. (*Δῆς*)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ δόψομεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἔξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὔφραινέσθωσαν, γῇ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἐορταζέτω δὲ κόσμος, ὁρατός τε ἄπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὔφροσύνη αἰώνιος.

Ωδὴ α'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὕχος α'. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἀναστάσεως μελλούσης, προεκφαίνει ἡμῖν, πᾶσι τὴν θείαν δόξαν, ἡ τῶν λειψάνων τῶν σεπτῶν, ὑμῶν φανέρωσις ἐκ γῆς, σοφὲ 'Ραφαὴλ, καὶ θεῖε Νικόλαε, τοὺς πιστοὺς ἀγιάζουσα.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις καὶ κατίδωμεν, ὅψιν τὴν θειοτάτην, τοῦ θεοφόρου 'Ραφαὴλ, καὶ Νικολάου σὺν αὐτῷ, Εἱρήνης ὁμοῦ· πιστοῖς γὰρ ὀπτάνονται, ἐνεργοῦντες παράδοξα.

Δόξα...

Οὐρανοὶ μὲν ὑμῶν φέρουσι τὰ πνεύματα, γῇ δὲ ἡμῖν ἀρτίως, ἀποκαλύπτει θαυμαστῶς, τὰ λείψανα

ὑμῶν σοφοί, τῇ θείᾳ βουλῇ· οἵς πίστει προστρέχοντες, φυχικῶς ἀγαλλομεθα.

Καὶ νῦν... Θεοτόκιον.

Γεγηθυῖα σὺν ταῖς θείαις, Μυροφόροις Ἄγνη, ὕμνοις ἔξαναστάντα, τὸν σὸν ὡς ἔβλεψας Γίόν, οὗ τῆς ἐγερσεως τὸ φῶς, χαρὰν καὶ ζωὴν, πηγάζει τοῖς πέρασι, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Καταβασία

Ἄναστάσεως ἡμέρα λαμπρυθῶμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄναστας ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφάνησις

Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ὀاءὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ γ' Ὅχος α'.

Ο εἱρμὸς

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν, ἐκ τάφου ὁμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ στερεούμεθα. (Δις)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· ἔορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾧ ἐστερέωται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Xθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστὲ συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθὲς, αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Ωδὴ γ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὕχος α'. Δεῦτε πόμα πίωμεν

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Δεῦτε ἐν τῷ λόφῳ Καρυῶν, θεασώμεθα δόξαν Μαρτύρων ἄρρητον διὰ γάρ σοφὸς Ῥαφαήλ, δόμοῦ σὺν τοῖς ἄλλοις Ἀθληταῖς, πιστοῖς πεφανέρωται.

Σπίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Νῦν ὥφθη διὰ θεῖος Ῥαφαήλ, ἐκκαλύπτων τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ τὸ δνομα, σὺν Νικολάῳ δόμοῦ, καὶ ἄθλους οὓς ἤνυσαν στερρῶς, νομίμως ἀθλησαντες.

Δόξα...

Xθὲς μὲν συνετάφητε Χριστῷ, Ῥαφαήλ καὶ Εἰρήνη τε καὶ Νικόλαε, σήμερον δὲ σὺν αὐτῷ, ἐκφάνσει ὑμῶν τῇ θαυμαστῇ, ἐν κόσμῳ δόξαζεσθε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκὸν

Ἐλαμψεν ἐκ σοῦ μετὰ σαρκός, διὰ νεκρώσας θανάτῳ Ἀγνὴ τὸν θάνατον, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,

Χριστὸς διὰ τῶν ὅλων Βασιλεύς, καὶ σώσας τὸν ἀνθρωπον.

Καταβασία

Δεῦτε πόμα πίωμεν καὶνόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατουργούμενον, ἀλλ’ ἀφθαρσίας πηγήν, ἐκ τάφου δύμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν τῷ στερεούμεθα.

Xριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἄναστὰς διὰ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφάνησις**

Οτι σὺ εἶ διὸ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

Κοντάκιον Ἀναγνωστις.

Ὕχος δ' Ὑχος πλ. δ'

Eἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἀδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστὲ διὸ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος διὰ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

καὶ εἴτα

Κάθισμα τῶν Ἀγίων.

Ὕχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαις ὅψεσι, τὴν κεκρυμμένην, ἐκκαλύψαντες, παντὶ τῷ κόσμῳ, ὑμῶν ἄθλησιν δόμοῦ καὶ τὸ δνομα, ὃ Ῥαφαήλ καὶ θέοφρον Νικόλαε,

θαυματουργεῖτε τοῖς πίστει κραυ-
γάζουσι· θεῖοι Μάρτυρες, Χριστῷ
τῷ Θεῷ πρεσβεύσατε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Ἄδην ἔδησας, τῇ σῇ Ἔγέρσει,
καὶ ἀνέστησας, τὸν νεκρωθέντα,
ζωοδότα πρωτόπλαστον ἄνθρω-
πον. Ὅθεν τὴν σὴν ἀνυμνοῦμεν
Ἀνάστασιν, ἐν ᾧ Μαρτύρων τὴν
μνήμην ἔδόξασας· ὃν δεήσεσιν,
ἀξίωσον ἡμᾶς Κύριε, τοῦ αἰώνιου
Πάσχα ως φιλάνθρωπος.

Ωδὴ δὲ Ἡχος α'.

Ο είρμος

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ
θεηγόρος Ἀββακούμ, στήτω μεθ'
ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον
Ἄγγελον, διαπρυσίως λέγοντα·
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι
ἀνέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Ἄρσεν μέν, ως διανοῖξαν, τὴν
παρθενεύουσαν νηδύν, πέφηνε
Χριστός, ως βροτὸς δέ, ἀμνὸς προ-
σηγόρευται, ἀμωμος δέ, ως ἄγευ-
στος κηλīδος, τὸ ἡμέτερον Πάσχα,
καὶ ως Θεὸς ἀληθῆς, τέλειος λέλε-
κται.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Ώς ἐνιαύσιος ἀμνός, ὁ εὐλο-
γούμενος ἡμῖν, στέφανος χρηστὸς
ἐκουσίως, ὑπὲρ πάντων τέθυται,
Πάσχα τὸ καθαρτήριον, καὶ αὖθις
ἐκ τοῦ τάφου ὥραῖος, δικαιοσύνης
ἡμῖν ἔλαμψεν ἥλιος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Ο θεοπάτωρ μὲν Δαυΐδ, πρὸ τῆς
σκιάδους κιβωτοῦ ἥλατο σκιρτῶν,
ὅ λαὸς δὲ τοῦ Θεοῦ ὁ ἄγιος, τὴν
τῶν συμβόλων ἔκβασιν, δρῶντες,
εὑφραγθῶμεν ἐνθέως, ὅτι ἀνέστη
Χριστὸς ως παντοδύναμος.

Ωδὴ δ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ἡχος α'· Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς

Σπίχ. Λαγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐπὶ ταῖς ὁψεσιν ὑμῶν, καὶ θεω-
ρίαις ταῖς φρικταῖς, ἐν αἷς πολλα-
χῶς ὑμᾶς εἶδον, θάμβους ἐπληρώ-
θησαν, γυναικες αἱ θεόφρονες, ως
πάλαι αἱ σεμναὶ Μυροφόροι, καὶ
ἐφανέρωσαν πᾶσιν ὑμᾶς Ἄγιοι.

Σπίχ. Λαγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄρσεν μὲν Χριστὸς ὥραθη,
ὑπὲρ ἡμῶν ως ἀγαθός, τούτῳ δὲ
ὑμεῖς ὕσπερ θεῖα, σφάγια καὶ θύ-
ματα, ἀθλήσαντες προσήχθητε,
θέοφρον Ραφαὴλ καὶ Εἰρήνη, σὺν
Νικολάῳ καὶ τοῖς λοιποῖς συμμάρ-
τυσι.

Ώς προεξάρχων τοῦ χοροῦ,
Οσιομάρτυρος Ραφαὴλ, τῶν ἐν Κα-
ρυαῖς ἀθλησάντων, ἀπάντων προ-
τέθυσαι, πρισθεὶς ἀπὸ τοῦ στόμα-
τος· καὶ νῦν μετὰ τῶν σῶν συμμαρ-
τύρων, τὸ ὑπερκόσμιον Πάσχα ἐτε-
λέσατε.

Δόξα...

Ο χριστεπώνυμος λαός, ως κι-
βωτὸν ἀγιασμοῦ, τὴν σορὸν ὑμῶν
τῶν λειψάνων, κέκτηται μακάριοι,
Χριστοῦ Οσιομάρτυρες, καὶ τού-
τοις εὐλαβῶς προσπελάζων, ρῶσιν

λαμβάνει ψυχῆς δόμου καὶ σώματος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Δάκρυα ἔρραινες Ἀγνή, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ σοῦ Γίοῦ, τοῦτον νεκρωθέντα ὁρῶσα, πλούτῳ ἀγαθότητος, ἀλλὰ χαρᾶς πεπλήρωσαι, αὐτὸν πρώτη ἰδοῦσα ἐκ τάφου, ἔξαναστάντα καὶ κόσμον συνεγείραντα.

Καταβασία

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς ὁ θεηγόρος Ἄββακούμ, στήτω μεθ' ἡμῶν καὶ δεικνύτω, φαεσφόρον Ἀγγελον, διαπρυσίως λέγοντα· Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ, ὅτι ἀνέστη Χριστός ὡς παντοδύναμος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^{γ'}

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἰπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτή μικρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ ε' Ἡχος α'

Ο είρμας

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ ἀντὶ μυρου τὸν ὅμνον προσοίσομεν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὄψόμεθα, δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα. (**Δις**)

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει

σου Κύριε.

Τὴν ἄμετρόν σου εὔσπλαγχνίαν, οἵ ταῖς τοῦ Ἅδου σειραῖς, συνεχόμενοι δεδορκότες, πρὸς τὸ φῶς ἡπείγοντο Χριστέ, ἀγαλλομένῳ ποδί, Πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι, τῷ προϊόντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον.

Ωδὴ ε'.

Κανὼν τῶν Αγίων.

Ἡχος α'. Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος,

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ορθρίζοντες πλεῖστοι τῷ τάφῳ, ὅμων πολλῇ εὐλαβείᾳ, κατεῖδον ὅμᾶς ἐμφόβως, Μάρτυρες ἐκλαμποντας, φωτὶ τῷ ὑπέρ ἔννοιαν, οἷα υἱοὺς τῆς ἀναστάσεως.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Τὴν ἄμετρόν σου καρτερίαν, ὁ σὸς Διάκονος βλέπων, Νικόλαος ἐν τοῖς ἄθλοις, Ραφαὴλ πανεύφημε, συγκοινωνός σοι γέγονε, σκάμμα διανύσας τὸ ἄγιον.

Δόξα...

Προσέλθωμεν πίστει καὶ πόθῳ, τῶν Καρυῶν ἐν τῷ λόφῳ, γεραίροντες τοὺς ἐνταῦθα, ἐκφανθέντας Μάρτυρας, καὶ τούτων θεασώμεθα, δόξαν ὀληθῶς τὴν θεόσδοτον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ἄστρων φωτὶ ὑπὲρ λόγον, θεασα-
μένη Παρθένε, ἐκλάμψαντα ἐκ τοῦ
τάφου, τὸν Γίόν σου Ἀχραντε, σὺν
‘Ἀποστόλοις ἥνεσας, τούτου τὴν
θείαν Ἄναστασιν.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος, καὶ
ἀντὶ μύρου τὸν ὅμνον προσοίσομεν
τῷ Δεσπότῃ, καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα,
δικαιοσύνης ἥλιον, πᾶσι ζωὴν
ἀνατέλλοντα.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.
γ'

Ἄναστὰς δὲ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα^{την}
ἔλεος.

*Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ' ἡν
Ἐκφώνησις*

Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπές ὄνομά
σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ
τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ^{τοῦ}
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

*Ωδὴ σ' Ἡχος α!
Ο εἱρμὸς*

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις
τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς
αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων
Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ
κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ
τάφου. *(Δἰς)*

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Φυλάξας τὰ σήμαντρα σῶα
Χριστέ, ἐξηγέρθης τοῦ τάφου, δὲ
τὰς κλεῖς τῆς Παρθένου μὴ λυ-
μηνάμενος ἐν τῷ τόκω σου, καὶ

ἀνέωξας ἡμῖν, Παραδείσου τὰς
πύλας.

Σπίχ. **Δόξα** τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Κῶτέρο μου τὸ ζῶν τε καὶ ἄθυ-
τον, Ἱερεῖον, ὡς Θεός, σεαυτὸν
ἐκουσίως, προσαγαγὼν τῷ Πατρὶ,
συνανέστησας, παγγενῆ τὸν Ἄδαμ,
ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου.

Ωδὴ στ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ἡχος α'. **Κατῆλθες** ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Σπίχ. **Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Κατῆρες, ἐκ τῆς Θράκης Πάτερ
σοφέ, πρὸς τὴν Λέσβον ἀσφαλῶς
καὶ προσῆλθες, εἰς Καρυῶν τὴν
Μονήν, ἐνθα ἥθλησας, Ραφαὴλ
θαυματουργέ, δι’ ἀγάπην Κυρίου.

Σπίχ. **Ἄ**γιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Φυλάξας, τὴν πρὸς τὸν Χριστὸν
ἀρραγῆ, ὡς Νικόλαε ἀγάπην καὶ πί-
στιν, ὑπῆλθες ὀνενδοίαστῳ ψυχῇ,
τὸ μαρτύριον, καὶ συνήθης
εὔκλεῶς, τῶν Μαρτύρων τοῖς δή-
μοις.

Δόξα...

Κῶτέρο μου, οἵα προσφορὰ ἐκλε-
κτή, σοὶ προσήχθη ἡ παρθένος
Εἰρήνη, φλεγθεῖσα ὑπὸ πυρὸς
ἀπηνῶς, ἡ συνήθησαν, ἐκ Θερμῆς
ἄλλοι πιστοί, καὶ οἱ ταύτην τεκό-
ντες.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκόν**

Φὲ πλεῖστοι, ἐν ἐξηλλαγμένῃ
μορφῇ, ἐνθα ἴδουται Μονή σου τὸ
πάλαι, κατεῖδον ἐν Καρυαῖς
ἐμφανῶς, καὶ ἀνύμνησαν, τὴν σὴν

χάριν πρὸς ἡμᾶς, Θεοτόκε Παρθένε.

Καταβασία

Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, καὶ συνέτριψας μοχλοὺς αἰωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καὶ τριήμερος ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^{γ'}

Ἄναστὰς δὲ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἦν Ἐκφώνησις

Сὺ γὰρ εἴ δὲ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν φυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὸν αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κοντάκιον.

Ὕχος δ^ο.

Οὐ νψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἐμφανῶς ὑπὲρ Χριστοῦ ἡθληκοτες, καὶ ὑπὸ γῆν χρόνοις πολλοῖς κεκρυμμένοι, ξενοπρεπῶς ἡμῖν ἐφανερωθησαν, Ραφαὴλ Νικόλαος, καὶ Εἰρήνη ἡ θεία, καὶ οἱ συναθλήσαντες, μετ' αὐτῶν θεοφρόνως, οὓς ὡς προστάτας καὶ θαυματουργούς, Οσιομαρτυρας, πάντες τιμήσωμεν.

Ο Οἶκος.

Ομοφρόνως ὁμοῦ συνοικήσαντες, ἐν Μονῇ Καρυῶν ἰερώτατοι, καὶ ἐν ταύτῃ νομίμως ἀθλήσαντες,

ὑπὸ γῆν πολλοῖς χρόνοις ἐκρύπτεσθε, ἀρρήτοις κρίμασι, τοῦ Ἀθλοθέτου καὶ Ζωοδότου Λόγου, Όσιομαρτυρες πανθαύμαστοι. Ἀλλ’ ὃ τῆς θαυμαστῆς ὑμῶν ἐμφανείας, καὶ ξένης ἀποκαλύψεως, καὶ πλουσίας ὅντως χάριτος! ἀρτίως γὰρ ἐκ γῆς τὰ λείψανα ὑμῶν ἀνεδείξατε, ὡς ἄνθη πανεύοσμα, καὶ θησαυροὺς θείους κοσμοποιήτους, μαρτυρικῆς πεπληρωμένα δωρεᾶς καὶ χάριτος, πλείστοις δὲ ἀνθρώποις, τοῖς ἐγγὺς καὶ τοῖς μακράν, ἐν ὁράσεσι καὶ ἐνυπνίοις, καὶ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον παραδόξως ὀπτάνεσθε· οἵτινες θεωροῦντες τὴν δόξαν ὑμῶν, δόξαν ὡς Ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ, χαίρουσι χαρὰν μεγάλην σφόδρα, καὶ εὐαγγελίζονται πᾶσιν, ἢ εἴδον καὶ ἥκουσαν παρ' ὑμῶν, συγκαλοῦντες πάντας πρὸς αἴνον ὑμῶν, ὑψηλῇ φωνῇ λέγοντες· δεῦτε ἐν μιᾷ σπουδῇ καὶ φωνῇ, τοὺς ἥδη παραδόξως ἀποκαλυφθέντας ἡμῖν, ὡς ἡμῶν προστάτας, καὶ θαυματουργούς Οσιομαρτυρας πάντες τιμήσωμεν.

Συναξάριον

Τῇ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὴν ἀνάμνησιν ἐορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Τεροσολύμων.

Σπίχοι

Σταυροῦ παγέντος, ἡγιάσθη γῆ πάλαι.

Καὶ νῦν φανέντος, ἡγιάσθη καὶ πόλος.

Έβδομάτη Σταυροῖο τύπος πόλω ἀμφετανύθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Σπίχοι

Εἴπερ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,

Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκτυηθεὶς ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Μάρτυρος Κοδράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Σπίχοι

Ζωμοὺς χύτρας σὴς τοὺς ἴδρωτας, Κοδρᾶτε,

Ἄλατι τυηθεὶς αἷμάτων παραρτύεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Όμολογητοῦ Ἰωάννου τοῦ Ψυχαῖτου.

Σπίχοι

Ψυχῆς μόνης σὺ τὴν σχέσιν φέρων Πάτερ,

Ψυχαῖτης κέκλησαι ἐνδίκως μάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Αγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Σπίχοι

Λίθοις ἐπιβὰς Μάξιμος μεγαλόνους,

Ἀνῆλθε χαίρων οὐρανοῦ εἰς τὸ πλάτος.

Συναξάριον.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Αγίων ἐνδόξων, νεοφανῶν καὶ θαυματουργῶν Όσιομαρτυρων Ραφαὴλ καὶ Νικολάου καὶ τῆς Αγίας Παρθενομάρτυρος Εἰρήνης καὶ τῶν σὺν

αὐτοῖς μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 1463, τῇ 9ῃ Ἀπριλίου, ἐν ἥ συνέπεσεν ἡ παροῦσα ἡμέρα, ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Μονῇ τῶν Καρυῶν, τῇ οὕσῃ παρὰ τῇ Θερμῇ ἐν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, ἐν ἔτει δὲ 1959 θαυμαστῶς ἡμῖν φανερωθέντων.

Εἰς τοὺς Αγίους Ραφαὴλ καὶ Νικόλαον.

Σπίχοι.

Ως φῶς ἡμῖν ὥφθησαν Ραφαὴλ μέγα

Ομοῦ καὶ Νικόλαος οἱ κεκρυμένοι.

Εἰς τὴν Αγίαν Εἰρήνην.

Εἰρήνη ἀθλήσασα σὺν τοῖς τοκεῦσι

Ἡμῖν ἡδη ἔγνωσται θαύμασι ξένοις.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ὀνωνύμους.

Καρυῶν ἀθλήσαντες Μονῇ τῇ πάλαι

Τῆς ἄνω ἐπέβητε Μάρτυρες δόξης.

Ταῖς τῶν σῶν Αγίων Μαρτύρων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ πάντων σου τῶν Αγίων, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμάς. Ἀμήν.

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ὀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἰς Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· ίδού γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ

ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὠλεσεν. γ'

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος. γ'.

Ωδὴ ζ

Ὕχος α'. Ο είρμος

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει ὡς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνητόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὑπρέπειαν, ὁ μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναικες μετὰ μύρων θεόφρονες, ὅπισω σου ἔδραμον, ὃν δὲ ὡς θνητόν, μετὰ δακρύων ἐζήτουν, προσεκύνησαν χαίρουσαι ζῶντα Θεόν, καὶ Πάσχα τὸ μυστικὸν σοῖς Χριστὲ Μαθηταῖς εὐηγγελίσαντο.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Θανάτου ἔορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιοτῆς, τῆς αἰώνιου ἀπαρχήν, καὶ σκιρτῶντες ὑμνοῦμεν τὸν αἴτιον, τὸν μόνον εὐλογητὸν τῶν Πατέρων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε.

Ως ὅντως Ἱερὰ καὶ πανέορτος, αὕτη ἡ σωτήριος, νὺξ καὶ φωταυγής, τῆς λαμπροφόρου ἡμέρας, τῆς Ἐγέρσεως οὖσα προάγγελος, ἐν ᾧ

τὸ ὄχρονον φῶς, ἐκ τάφου σωματικῶς πᾶσιν ἐπέλαμψεν.

Ωδὴ ζ

Κανὼν τῶν Αγίων.

Ὕχος α'. Ο Παῖδας ἐκ καμίνου.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ρυσάμενος, ὑμῶν καὶ τὰ λείψανα, χρόνοις ἐν πολλοῖς, ἀδιαλώβητα τηρεῖ, ἐν τῷ βάθει τῆς γῆς θείᾳ χάριτι, ἀ νῦν ἀποκαλύψας τῷ κόσμῳ δοξάζει ὡμᾶς Μάρτυρες.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Γυναικες ἀληθῶς αἱ θεόφρονες, ὡμᾶς θεασάμεναι, ὅψεσι σεπταῖς, ὡς Ραφαὴλ θαυματουργέ, καὶ Εἰρήνη καὶ θεῖε Νικόλαε, ἐκήρυξαν τοῖς πᾶσιν εὔσήμως, ὑμῶν τὴν ἐπιφάνειαν.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν.

Θανάτου τοῦ πικροῦ ὑμῶν Αγιοι, τὸν τρόπον ἐδείξατε, θεῖε Ραφαὴλ, σὺν Νικολάῳ τῷ κλεινῷ, καὶ Εἰρήνῃ ὅμοιος καὶ τὸ ὄνομα, καὶ κλῆσιν ἐμφανῶς τῆς πατρίδος, τὰ πάλαι ἡμῖν ἄγνωστα.

Δόξα...

Ως εἶδέ σε καθ' ὑπαρ Νικόλαε, λαλοῦντα τὰ αἴσια, ὁ ἰχθυβολεύς, πολλῆς ἐπλήσθη χαρμονῆς, καὶ ἰχθύων πλουσίαν ἀνείλκυσε, τὴν ἄγραν ἐν τῇ σῇ εὐλογίᾳ, ὑμνολογῶν τὴν χάριν σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν

Ίδόντες ἐν μορφῇ ὡς ηὔδοκησας, φανῆναι τοῖς δούλοις σου, Κόρη σε Αγνή, ἐν Καρυαῖς οἱ εὔσεβεῖς, τῷ

φωτί σου ἀῦλως ηύγάσθησαν, καὶ
ἥνεσαν τῶν σῶν μεγαλείων, Παρ-
θένε τὰ μυστήρια.

Καταβασία

Ο Παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμε-
νος, γενόμενος ἄνθρωπος, πάσχει
ώς θνητός, καὶ διὰ Πάθους τὸ θνη-
τόν, ἀφθαρσίας ἐνδύει εὔπρεπειαν,
ό μόνος εὐλογητὸς τῶν Πατέρων,
Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

Εἴτα, Συναπτὴ μικρὰ μεθ' ἡνὶ Ἐκφώνησις

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον,
τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ
ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ωδὴ ή Ἡχος α'
Ο είρμος

Ἄυτη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ
μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ
κυρία, ἔορτῶν ἔορτή, καὶ πανήγυ-
ρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλο-
γοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει
σου, Κύριε.

Δεῦτε τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου
γεννήματος τῆς θείας εὐφροσύνης,
ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐγέρσεως,
βασιλείας τε Χριστοῦ κοινωνήσω-
μεν, ὑμοῦντες αὐτόν, ὡς Θεόν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει

σου Κύριε.

Ἄρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς
σου Σιὼν καὶ ἵδε· ἴδοù γὰρ ἦκασί¹
σοι, θεοφεγγεῖς ὡς φωστῆρες, ἐκ
δυσμῶν καὶ βιρρᾶ, καὶ θαλάσσης,
καὶ ἐώας τὰ τέκνα σου ἐν σοὶ εὐλο-
γοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σπίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει
σου Κύριε.

Πάτερ παντοκράτορ, καὶ Λόγε,
καὶ Πνεῦμα, τρισὶν ἐνιζομένη, ἐν
ὑποστάσεσι φύσις, ὑπερούσιε καὶ
ὑπέρθεε εἰς σὲ βεβαπτίσμεθα, καὶ
σὲ εὐλογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ωδὴ η'.

Κανὼν τῶν Ἄγίων.

Ἡχος α'. Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄυτη ἡ καινὴ, καὶ ἀγία ἡμέρα,
ἐν ᾧ οἱ κεκρυμμένοι, θησαυροὶ φα-
νεροῦνται, ‘Ραφαὴλ ὁ κλεινός, καὶ
Νικόλαος Κυρίου οἱ Μάρτυρες, νέ-
μει τοῖς ἐν κόσμῳ, χαρὰν καὶ
εὐφροσύνην.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Δεῦτε Καρυῶν, ἐν τῷ λόφῳ
προθύμως, δεινῶς οἱ ἀσθενοῦντες,
ἴνα λάβητε ρῶσιν· ίατρὸς γὰρ σο-
φός, ‘Ραφαὴλ ὁ ἱερὸς πέλει ἄπα-
σιν, ὥσπερ καθωράθη, παρέχων
τάς ιάσεις.

Σπίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύ-
σατε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἄρον πάσας, τοῦ δυσμενοῦς
ἐπηρείας, νῦν ἀφ' ἡμῶν ὡς Πάτερ,
ὡς ἡμῶν μέγας προστάτης ὅτι
ῶφθης ποτέ, τάς οἰκίας τῶν πιστῶν

σημειούμενος, σὺν τῷ Νικολάῳ,
Σταυροῦ τῷ θεὶῳ τύπῳ.

Δόξα...

Πάτερ Παντοκράτορ, καὶ Λόγε
καὶ Πνεῦμα, ὑπέρθεε θεότης, τοὺς
ὑπὲρ σοῦ ἡθληκοτας, ‘Ραφαὴλ τὸν
σοφόν, καὶ Νικόλαον λαμπρῶς συ-
νεδόξασας, ἅμα καὶ Εἰρήνην, δι’
ῶν σῶσον τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν... **Θεοποίου**

Μνήσθητι Ἀγνή, τῶν πιστῶν
ἴκετῶν σου, τῶν πόθῳ προστρεχό-
ντων, Καρυῶν τῷ γηλόφῳ, ἐνθα
φαίνῃ πολλοῖς, καὶ παρέχεις εὐλο-
γίαν οὐράνιον, Κεχαριτωμένη,
Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβασία

Σπίχ. **Ἀ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ἄντη ἡ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα, ἡ
μία τῶν Σαββάτων, ἡ βασιλὶς καὶ
κυρία, ἐορτῶν ἑορτή, καὶ πανήγυ-
ρις ἐστὶ πανηγύρεων, ἐν ᾧ εὐλο-
γοῦμεν, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θα-
νάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.^γ

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ
τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν
ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα^γ
ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτὴ μικρὰ
μεθ’ ἥν Ἐκφώνησις**

Οτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα,
καὶ δεδόξασται σου ἡ Βασιλεία
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ
Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: Ἄμην.

Ιερεὺς: **Τ**ὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα
τοῦ Φωτὸς, ἐν ὑμνοῖς τιμῶντες με-
γαλύνωμεν.

Ωδὴ θ' τοῦ Πάσχα. Ἡχος α'

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐθε-
λουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ
ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερου-
σαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ
ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ὀγάλλου
Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θε-
οτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, τὸν ἐξα-
ναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χρι-
στὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ιερου-
σαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ
ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ὀγάλλου
Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θε-
οτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου
σου.

Χριστὸς τὸ καινὸν πάσχα, τὸ
ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ
αἵρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ώθείας! ὡ φίλης! ὡ γλυ-
κυτάτης σου φωνῆς! μεθ’ ἡμῶν
ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω, ἔσεσθαι,
μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν
οἱ πιστοί, ἀγκυραν ἐλπίδος,
κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Ϲήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται
καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ
ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ώπάσχα τὸ μέγα, καὶ ἰερώτα-
τον Χριστέ· ὡ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ
Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν
ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ
ἀνεσπέρᾳ, ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας
σου.

Ωδὴ θ'.

Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὕχος α'. Φωπίζου, φωπίζου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, Ῥαφαὴλ τὸν μέγαν, δόμοῦ σὺν Νικολάῳ, Εἰρήνην τὴν Ἀγίαν.

Λαμπρύνου ἀγαλλου, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ· ὁ Θεὸς γὰρ τῆς δόξης, ξένα σοι πεποίηκε, καὶ θαυμαστά, ἐν σημείοις πολλοῖς, ἅρτι ὡς φῶς, τοὺς πρὸν κεκρυμμένους, ἀποκαλύψας σοι Μάρτυρας.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς Μάρτυρας Κυρίου, τούς νῦν φανερωθέντας, εἰς φῶς πιστῶν καὶ δόξαν.

Ὕθεας ἀρρήτου ἡς ἡξιώθησαν πιστοί, πολλαχῶς κατιδόντες, ὑμᾶς ἀξιάγαστοι, ὡς Ῥαφαὴλ, τῆς Ἰθάκης βλαστέ, σὺν τῷ κλεινῷ, ἅμα Νικολάῳ, καὶ τῇ Εἰρήνῃ τῇ θεόφρονι.

Δόξα...

Μεγάλυνον ψυχή μου, Τριάδα τὴν Ἀγίαν, τὴν δείξασαν τῷ κόσμῳ, ὡς φῶς τοὺς Ἀθλοφόρους.

Ὕπάσχα τοῦ θείου· οὗ ἡξιώθητε τανῦν, Ῥαφαὴλ θεοφόρε, καὶ θεῖε Νικόλαε, σὺν τοῖς λοιποῖς, σὺν ὑμῖν Ἀθληταῖς. ‘Ἄλλ’ εὐλογεῖν, σὺν τῇ νήσῳ Λέσβῳ, πάντα πιστὸν μὴ διαλίπητε.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν μόνην Θεοτόκον, τὴν σκέπουσαν τὸν κόσμον, ἐκ πάσης ἐπηρείας.

Ὕψιστου καθέδρα, καὶ φωτοστόλιστε ναέ, Θεοτόκε Παρθένε, κόρη παντευλόγητε, σκέπε, ἀεί, τὴν

σεπτήν σου Μονήν, καὶ τοῖς πιστοῖς, δίδου πᾶσαν χάριν, ταῖς τῶν μαρτύρων δεήσεσι.

Καταβασία Ὅχος α'.

Ο ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· Ἄγνη Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· Χαῖρε· ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προεἶπεν, ἔδωκεν ὑμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα ἔλεος.

**Εἶτα, Συναπτὴ μυκρὰ
μεθ' ἦν Ἐκφώνησις**

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον
Ὕχος β'**

Сαρκὶ ὑπνώσας ὡς θυητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδαμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Τῶν Ἀγίων, δόμοιον.

Σαρκὶ ὀφθέντες ἀπὸ γῆς, οἱ οὐρανοῖς τιμῶμενοι, ὁ Ἀραφαὴλ Νικόλαε, Εἰρήνη ἄμα τῇ σεπτῇ, χαρᾶς ἥμᾶς ἐπλήσσατε· διὸ ὑμῶν τιμῶμεν, τὴν εὔρεσιν Μάρτυρες.

Καὶ πάλιν τὸ τούτου Πάσχα·

Ὕχος β'

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θηνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἔξανέστης, Ἄδὰμ ἐγείρας ἐκ φθιρᾶς, καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

ΑΙΝΟΙ. Ὅχος γ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Σπίχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Σπίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη, γνῶτε τοῦ φρικτοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἥμῶν, ὁ ἐν ἀρχῇ Λόγος, ἐσταυρώθη δι' ἥμᾶς, καὶ ἐκὼν ἐτάφη, καὶ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Σπίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Διηγήσαντο πάντα τὰ θαυμάσια, οἱ φύλακές σου Κύριε, ἀλλὰ τὸ συνέδριον τῆς ματαιότητος,

πληρώσαν δώρων τὴν δεξιὰν αὐτῶν, κρύπτειν ἐνόμιζον τὴν ἀνάστασίν σου, ἦν δὲ κόσμος δοξάζει. Ἐλέησον ἥμᾶς.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαρὰς τὰ πάντα πεπλήρωται, τῆς Ἀναστάσεως τὴν πείραν εἰληφότα. Μαρία γὰρ ἡ Μαγδαληνή, ἐπὶ τὸ μνῆμα ἦλθεν, εὗρεν Ἀγγελον ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, τοίς ίματίοις ἔξαστράπτοντα καὶ λέγοντα. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζώντα μετὰ τῶν νεκρῶν, οὐκ ἔστιν ὅδε, ἀλλ' ἐγήγερται, καθὼς εἶπε, προάγων ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ φωτί σου Δέσποτα, ὀψόμεθα φῶς φιλάνθρωπε, ἀνέστης γὰρ ἐκ τῶν νεκρῶν, σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρούμενος, ἵνα σὲ πᾶσα κτίσις δοξιολογή, τόν μόνον ἀναμάρτητον. Ἐλέησον ἥμᾶς.

Τῶν Ἁγίων.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,

Ηνῆσος Λέσβος ἀγάλλου πᾶσα καὶ χόρευε, ἐπὶ τῇ παραδόξῳ, τῶν Μαρτύρων εὔρεσει, τὸ χαίρετε βιώσα αὐτοῖς ἐν χαρᾷ, Ἀραφαὴλ καὶ Νικόλαε· ἄρτι γνωσθέντες γὰρ ὡφθητε τοῖς πιστοῖς, ἀληθὴς δόξα καὶ στήριγμα.

Σπίχ. **Α**ἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐκ τῆς Ἰθάκης βλαστήσας ὁ Ραφαὴλ θαυμαστέ, ἐν Λέσβῳ δὲ ἀσκήσας, καὶ ἀνδρείως ἀθλήσας, ταύτην ἀγιάζεις τῇ τοῦ σεπτού, ἀνευρέσει λειψάνου σου, καὶ ταῖς πολλαῖς ἐμφανείαις δι' ὅν πιστοῖς, χάριν νέμεις τὴν σωτήριον.

Σπίχ. Θαυμαστὸς δὲ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ.

Διακονήσας ἐνθέως Χριστῷ Νικόλᾳ, καὶ ἀνδρικῶς ἀθλήσας, Ραφαὴλ σὺν τῷ θείῳ, ἅμα καὶ Εἰρήνῃ ὑπὲρ Χριστοῦ, μετὰ χρόνιον ἔγκρυψιν, ἔξανατέλλετε κόσμῳ περιφανῶς, ὡς ἀστέρες φαεινότατοι.

Σπίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν δὲ Κύριος.

Сιὼν ὡς ὄρος ὄραται δὲ λόφος τῶν Καρυῶν, ἔνθα θεοσημείαι, παραδόξως τελοῦνται· σπεύσωμεν οὖν πάντες πίστει θερμῇ, Ραφαὴλ καὶ Νικόλαον, καὶ τὴν Εἰρήνην καὶ πάντας τοὺς ἐν αὐτῷ, μαρτυρήσαντας γεραίροντες.

Εἶτα τὰ Σπίχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Σπίχων αὐτῶν.

Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. **Ἀ**ναστήτω δὲ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἰερὸν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς δὲ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα

μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοίξαν, Πάσχα, πάντας ἀγιάζον πιστούς.

Σπίχ. **Ω**ς ἔκλείπει καπνός, ἔκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θέας Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἴπατε, Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Τιερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Ἄι Μυροφόροι γυναῖκες, ὅρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὗρον Ἀγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε. Τὶ ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τὶ θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Σπίχ. **Ἄ**υτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν δὲ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὡς Πάσχα λύτρον λύπης, καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον ὕσπερ ἐκ παστοῦ, ἔκλαμψας Χριστός, τὰ γύναια

χαρᾶς ἔπλησε λέγων, κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα Πατρὶ... Ὁχος πλ. α'.

Νομίμως ἀθλήσαντες, ἀξίως ἐν οὐρανοῖς ἐδοξάσθητε, Ὁσιομαρτυρες ἐνδοξοί. Ταύτης οὖν τῆς δόξης τάς δαψιλεῖς ἀντιμισθίας, μετὰ πολυχρόνιον κατάκρυψιν, ἐφάνητε ἡμῖν γνωρίζοντες, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, καὶ ὑπερβολῇ ἀποκαλύψεων, καὶ Πνεύματος Ἅγίου μερισμοῖς, εἰς περιποίησιν πιστῶν καὶ σωτηρίαν. "Ἄλλ' ὁ Μάρτυρες Χριστοῦ, Ἐκκλησίας δόξα καὶ ἐδραίωμα, Ῥαφαήλ θαυματουργέ, σὺν Νικολάῳ τῷ Διακόνῳ, καὶ Εἰρήνῃ τῇ παρθένῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς ὑμῶν συναθληταῖς, μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὁχος πλ. α'.

Ἄναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς, Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν,

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. **γ'**

Καὶ ἄρχεται ἡ θεία Λειτουργία.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Λειτουργίᾳ

τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα,

Ἀντίφωνον α'

Ὕχος β'

Σπίχ. **Ἄ**λαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ψ**άλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Ε**ἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Σπίχ. **Π**ᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον β'

Ὕχος ὁ αὐτὸς

Σπίχ. **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. **Τ**οῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, φάλλοντάς σοι. Ἀλληλούϊα.

Σπίχ. Έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, δό Θεός, έξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δό ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Σπίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς δό Θεός, καὶ φιβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Κῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δό ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Γίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ δό Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἄντιφωνον Γ'

Ὕχος πλ. α'

Σπίχ. Λαστήτῳ δό Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. **Ω**ς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὑφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Σπίχ. Λύτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὑφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Εἰσοδικὸν

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς, Γίε Θεοῦ, δό ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα.

Εἴτα τὸ

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀπολυτίκα τῶν Αγίων.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ θείου λειψάνου σου, τῇ ἀνευρέσει σοφέ, ἡ Λέσβος πεπλήρωται, τῆς ἐκ Θεοῦ δαψιλῶς, δοθείσης σοι χάριτος· Σὺ γάρ Όσιομαρτυς, ‘Ραφαὴλ παραδόξως, φαίνῃ πλείστοις ἀνθρώποις, καὶ ίάσεις παρέχεις· διὸ τοῖς θαυμασίοις σου, πιστοὶ εὑφραινόμεθα.

Ἐπερον τοῦ Αγ. Ραφαὴλ. Ὅχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Της Ἰθάκης τὸν γόνον καὶ τῆς Λέσβου τὸ καύχημα, Ὁσιομαρτύρων τὴν δόξαν, Ραφαὴλ εὐφημήσωμεν ἀρτίως γὰρ ἡμῖν φανερωθείς, ἵαματα πηγάζει τοῖς πιστοῖς, καὶ κατ' ὄναρ καὶ καθ' ὑπαρ, ὑπερφυῶς διπτάνεται τοῖς κράζουσι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἴσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ, ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Άλλο, κοινὸν τῶν τριῶν Αγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Ειρήνης.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν Λέσβῳ ἀθλησαντες, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ἡγιάσατε, τῇ τῶν Λειψάνων ὑμῶν, εὑρέσει μακάριοι. Ὅθεν ὑμᾶς τιμῶμεν, Ραφαὴλ θεοφόρε, ἅμα σὺν Νικολάῳ, καὶ παρθένῳ Εἰρήνῃ, ὡς θείους ἡμῶν προστάτας, καὶ πρέσβεις πρὸς Κύριον.

Ὕπακοη Ὅχος δ'

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὑροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἥκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου, τὸν ἐν φωτὶ ἀϊδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τὶ ζητεῖτε ὡς ἀνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα, δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἡγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον, ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Γίός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον Ὅχος πλ. δ'

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἀδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικη-

τής, Χριστὲ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Ἄνπλι δὲ τῷ Τρισαγίου

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἄλληλούϊα.**(γ)**

Δόξα Πατρί...

Καὶ νῦν...

Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἄλληλούϊα.

Δύναμις.

Οσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε! Ἄλληλούϊα!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον Ὅχος βαρύς

Εὑφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Σπίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ρωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. 8:28-39

Ἄδελφοί, οἴδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν ὅτι οὓς προέγνω, καὶ προώρισε συμμόρφους τῆς εἰκόνος τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς· οὓς δὲ προώρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε, καὶ οὓς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν, οὓς δὲ ἐδικαίωσε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἔροῦμεν πρὸς ταῦτα; Εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ

πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἔκλεκτῶν Θεοῦ; Θεὸς δὲ δικαιῶν τίς δὲ κατακρίνων; Χριστὸς δὲ ἀποθανών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθείς, δῆς καὶ ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, δῆς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλῖψις δὲ στενοχωρία δὲ διωγμὸς δὲ λιμὸς δὲ γυμνότης δὲ κίνδυνος δὲ μάχαιρα; Καθὼς γέγραπται ὅτι «ἔνεκά σου θανατούμεθα δλην τὴν ἡμέραν ἐλογίσθημεν ώς πρόβατα σφαγῆς». Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. Πέπεισμαι γὰρ ὅτι οὕτε θάνατος οὕτε ζωὴ οὕτε ἄγγελοι οὕτε ἀρχαὶ οὕτε δυνάμεις οὕτε ἐνεστῶτα οὕτε μέλλοντα οὕτε ὕψωμα οὕτε βάθος οὕτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀληλούϊα (γ) Ἡχος πλ. δ'

Ἄναστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπταυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.

Σπίχ. **Ωμοσε** Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τὸ Ἔξαρέτως

Σπίχ. **Ο** Ἀγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ· Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, δὲ σός Γεός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ, ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε, Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου

Σιών, σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Κοινωνικὸν. Ἡχος α'

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ψάλλεται δὲ μετὰ τῶν ἐφεξῆς σπίχων αὐτοῦ.

Σπίχος: **Μ**έγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς Χριστέ, ἀναστάσεως.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: **Δ**είπνῳ παραγέγονας ἐκῶν πάθος δὲ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: **Τ**ότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: **Τ**ότε καὶ Μαρία ἡ μυρίσασα εὐφράνθη, προσκυνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Σπίχος: **Ε**ἴπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν δὲ ἀθάνατος.

Κῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

Ανπὶ τοῦ «Εἰδομεν τὸ φῶς...»

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

καὶ τοῦ Ἀνπὶ τοῦ Πληρωθήτω πάλιν

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Μετὰ τὴν ὁποσθάμβωνον εὔχην, καὶ

ἀντί τοῦ "Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου"

ψάλλομεν

τὸ σύντομον Χριστός ἀνέστη

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

΄Απόλυτις: Διαλογική·

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Λαμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ: Δόξα Πατρί καὶ Γεννηταῖς, καὶ Αγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Λαμήν. Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ Αγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ὁγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἀγίου

(τοῦ ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη! (τρίς)

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη! (τρίς)

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει

Ο ΛΑΟΣ: Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ Ἰερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

΄Η Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
΄Ιεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.